

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 1.12.2016 r.
COM(2016) 756 final

2016/0372 (NLE)

**Modernizacja systemu VAT w odniesieniu do transgranicznego handlu elektronicznego
w segmencie B2C**

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY

**zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 ustanawiające środki
wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od
wartości dodanej**

{SWD(2016) 379}

{SWD(2016) 382}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Niniejszy wniosek stanowi część pakietu przepisów dotyczących modernizacji systemu VAT w odniesieniu do transgranicznego handlu elektronicznego w segmencie B2C. Kontekst tego pakietu szczegółowo przedstawiono w uzasadnieniu wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość – COM(2016) 757. Przygotowując ten pakiet wniosków, Komisja, w ramach Programu lepszego stanowienia prawa, przeprowadziła kontrolę sprawności regulacyjnej istniejącego obecnie małego punktu kompleksowej obsługi (MOSS), mającego zastosowanie do świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych oraz usług świadczonych drogą elektroniczną w segmencie B2C, jak również kontrolę sprawności przeprowadzonych w 2015 r. zmian przepisów dotyczących miejsca świadczenia takich usług. W trakcie kontroli sprawności regulacyjnej stwierdzono, że wymóg w ramach przepisów z 2015 r., zgodnie z którym w celu określenia miejsca siedziby usługobiorców należy przedstawiać dwa dowody, jest szczególnie uciążliwy dla MŚP i mikroprzedsiębiorstw.

Wniosek mający na celu zmianę rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej¹ został opracowany, aby wyeliminować to utrudnienie ze skutkiem od 2018 r. przez wprowadzenie zapisu przewidującego, że przedsiębiorstwa wykazujące transgraniczną wewnątrzspółnotową sprzedaż usług telekomunikacyjnych, nadawczych i usług świadczonych drogą elektroniczną o wartości do 100 000 EUR będą zobowiązane do przedstawienia tylko jednego dowodu.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Wniosek opiera się na art. 397 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej² („dyrektywa VAT”). Artykuł ten stanowi, że Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, przyjmuje środki niezbędne do wykonania dyrektywy VAT.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości, jako że stwierdzony problem (wysokie obciążenia administracyjne, w szczególności dla MŚP) wynika z wymogu określonego w obecnie obowiązującym rozporządzeniu. Wniosek upraszcza ten wymóg, dzięki czemu w sposób oczywisty przeważa nad tym, co można osiągnąć na szczeblu państw członkowskich.

• Proporcjonalność

Wniosek jest spójny z zasadą proporcjonalności, tj. nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia celów Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a w szczególności sprawnego funkcjonowania jednolitego rynku. Podobnie jak w przypadku kontroli zgodności z zasadą pomocniczości państwa członkowskie nie mają możliwości rozwiązania problemów i usunięcia ich przyczyn bez wniosku w sprawie zmiany dyrektywy VAT i powiązanych z nią

¹ Dz.U. L 77 z 23.3.2011, s. 1.

² Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

aktów prawnych. Przedstawienie niniejszego wniosku jest proporcjonalne, ponieważ prowadzi do znacznego uproszczenia wymogów dla MŚP i mikroprzedsiębiorstw. Uproszczenie to nie naraża jednak na ryzyko dochodów z tytułu VAT uzyskiwanych przez państwa członkowskie, jako że według szacunków całkowita sprzedaż, którą osiągną przedsiębiorstwa objęte tym uproszczeniem, odpowiada jedynie 0,3 % transgranicznej sprzedaży odnośnych usług.

- **Wybór instrumentu**

Niniejszy wniosek zmienia rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011.

3. WYNIKI OCENY EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCENY SKUTKÓW

Niniejszy wniosek stanowi część pakietu przepisów dotyczących modernizacji systemu VAT w odniesieniu do transgranicznego handlu elektronicznego w segmencie B2C. Wyniki oceny ex post, konsultacji z zainteresowanymi stronami i oceny skutków szczegółowo przedstawiono w uzasadnieniu wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość – COM(2016) 757.

W wyniku konsultacji z zainteresowanymi stronami stwierdzono, że wymóg wprowadzony w 2015 r. w ramach zmian przepisów dotyczących miejsca świadczenia usług elektronicznych, zgodnie z którym w celu określenia miejsca siedziby usługobiorców należy przedstawić dwa dowody, jest szczególnie uciążliwy dla MŚP i mikroprzedsiębiorstw. Wymaga to bowiem opracowania stosownych systemów oraz zainwestowania w oprogramowanie do sprzedaży detalicznej, co jest z kolei nieproporcjonalne w stosunku do poziomu sprzedaży transgranicznej. Uproszczone wymogi w zakresie przedstawiania dowodów uzupełniają wprowadzenie progu sprzedaży transgranicznej w wysokości 10 000 EUR we wniosku w ramach tego pakietu mającego na celu zmianę dyrektywy Rady 2006/112/WE. W kategoriach ilościowych wprowadzenie w 2018 r. progu dotyczącego wewnątrzunijnego handlu transgranicznego wyłączy 6 500 przedsiębiorstw z zakresu obecnego systemu MOSS, co przyniesie im potencjalne oszczędności kosztów regulacyjnych w wysokości 13 mln EUR. Kolejnych 1 000 przedsiębiorstw skorzysta na wprowadzeniu w 2018 r. uproszczenia wymogów dowodowych. W badaniu towarzyszącym ocenie skutków oszacowano, że wymóg dotyczący przedstawienia tylko jednego dowodu nie stwarza nadmiernego ryzyka dla dochodów z tytułu VAT uzyskiwanych przez państwa członkowskie.

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek stanowi część pakietu przepisów dotyczących wniosku w sprawie modernizacji systemu VAT w odniesieniu do transgranicznego handlu elektronicznego w segmencie B2C. Wpływ pakietu jako całości na budżet szczegółowo przedstawiono w uzasadnieniu wniosku zmieniającego dyrektywę VAT – COM(2016) 757. Niniejsza zmiana nie powinna powodować kosztów dla organów administracji podatkowej w związku z dostosowaniem do nowego progu i mogłaby uprościć audyt przedsiębiorstw objętych zmianą. Jak przedstawiono powyżej, w wyniku wprowadzenia zmiany dochody z tytułu VAT nie powinny zostać narażone na ryzyko, jako że przedsiębiorstwa objęte zmianą generują jedynie 0,3 % całkowitej sprzedaży transgranicznej.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Wymóg określony w art. 24b lit. d) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 282/2011, zgodnie z którym dostawca usług telekomunikacyjnych, nadawczych i usług świadczonych drogą elektroniczną na rzecz osoby niebędącej podatnikiem jest zobowiązany przedstawić dwa dowody, które nie mogą być ze sobą sprzeczne, potwierdzające siedzibę jego usługobiorców, jest wymogiem skrajnie obciążającym przedsiębiorstwa, w szczególności MŚP. Wynika to z faktu, że ich obroty i wielkość sprzedaży nie są na tyle znaczące, aby inwestować w kosztowne rozwiązania technologiczne umożliwiające im uzyskanie dwóch dowodów potwierdzających miejsce siedziby usługobiorcy. W związku z tym w niniejszym wniosku zaproponowano, aby w przypadku przedsiębiorstw, których całkowita roczna wartość usług, z wyłączeniem VAT, objętych art. 24b lit. d), nie przekracza 100 000 EUR, wystarczający był jeden dowód. Niniejsze uproszczenie powinno wejść w życie już od dnia 1 stycznia 2018 r., gdyż nie wymaga ono żadnych zmian informatycznego systemu rejestracji, deklarowania i płatności VAT (MOSS).

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej¹, w szczególności jej art. 397,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) W rozporządzeniu wykonawczym Rady (UE) nr 282/2011² określono szczegółowe przepisy dotyczące domniemanego miejsca siedziby usługobiorcy w celu określenia miejsca świadczenia usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub świadczonych drogą elektroniczną na rzecz osób niebędących podatnikami.
- 2) Z oceny wymogów związanych z określaniem tego miejsca wynika, że w przypadku podatników z siedzibą w państwie członkowskim, świadczących takie usługi na rzecz osób niebędących podatnikami w innych państwach członkowskich uzyskanie, w pewnych okolicznościach, dwóch dowodów, które nie są ze sobą sprzeczne, potwierdzających siedzibę danego usługobiorcy, jego stałe miejsce zamieszkania lub zwykłe miejsce pobytu, jest skrajnie uciążliwe.
- 3) Obciąża to szczególnie małe i średnie przedsiębiorstwa. Wymóg przewidujący przedstawienie tylko jednego dowodu powinien uprościć zobowiązania dla tych przedsiębiorstw, w przypadku których wartość wewnątrzwspólnotowych usług świadczonych na rzecz usługobiorców w innych państwach członkowskich nie przekracza pewnego progu.
- 4) Uproszczenie wymogu dotyczącego potwierdzenia miejsca siedziby usługobiorcy stanowi uzupełnienie zmian wprowadzonych na podstawie art. 1 dyrektywy Rady [...] /UE³ w odniesieniu do procedur szczególnych ustanowionych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE; powinno zatem obowiązywać od tego samego dnia.
- 5) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011,

¹ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

² Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 77 z 23.3.2011, s. 1).

³ Dyrektywa Rady [...] /UE z dnia [...] r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE i dyrektywę 2009/132/WE w odniesieniu do niektórych zobowiązań wynikających z podatku od wartości dodanej w przypadku świadczenia usług i sprzedaży towarów na odległość.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 24b rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 282/2011 dodaje się ustęp drugi i trzeci w brzmieniu:

„W przypadku usług określonych w ustępie pierwszym lit. d) – świadczonych przez podatnika z jego siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej znajdujących się w państwie członkowskim, na rzecz osoby, której siedziba, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu znajduje się w innym państwie członkowskim – o całkowitej wartości, z wyłączeniem VAT, w bieżącym i poprzednim roku kalendarzowym nieprzekraczającej 100 000 EUR lub równowartości tej kwoty wyrażonej w walucie krajowej przyjmuje się, że usługobiorca ma siedzibę, stałe miejsce zamieszkania lub zwykle miejsce pobytu w miejscu ustalonym jako takie przez usługodawcę na podstawie jednego dowodu zgodnie z wykazem w art. 24f.

Jeżeli w trakcie roku kalendarzowego osiągnięty zostanie próg określony w ustępie drugim, ustęp ten nie ma zastosowania od tego czasu i do czasu, kiedy ponownie zostaną spełnione warunki ustanowione w tym ustępie.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*